

! Det afrikanska Skyddsmedel!

Detta stiel användes som magiskt
skyddsmedel vid alla Tink bara Till-
fällen är delvis ännu i bruk. Här o där
på landsbyggen, förr i tiden mera all-
mänt, nu mera i utländskt bland de
ynare som inte gåster sig vid dylika
ceremonier, förr var det ett allmänt
bruk att varenda person skulle bära
någon sorts stiel på sig exempel en
gallekniv (Fällkniv Kniv till en fälla i huf-
en synat eller dylikt, silver var också
bra att bära på sig, såsom silvermynt
silverbrock, århäng, vilket det senare
nämligen århäng i bland förr även bars
av männen, Stiel användes även som
skydd mot trassan och dylikt, det följande

Lundsbygd Malmohus Län
Kärad: Auzj
Soken: Kallared
Mpt. 1934

4184

Mpt. Aug 2 Nordgren
Kallared i Kallared
Född 1882, i Kallared

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ofta i darrtrösklar, i smörkärnan när
man kärnade smör så att inte någon
annen skulle förmå att tralla smöret
i från en. En sak i sängen för en
barusängs kvinna när ett barn skulle
fötas, så att inte gätten o kvinnan
kunde bli förtrollade, ja till o med
vid dödsfall skulle den döde ha ståt
i kistan, dels för att inte någon skulle
kunna hitta på nåd, eller den döde
skulle vilja vänta hem vilket stälet
ansågs för hindra.

Med Moran kunde en hästsko hänga
över darran eller spöken av en avbruten
kniv slås in i sängens framida
i batten eller var det lämpade sig

Fjrus har jag ej kört benämnas med
 något annat namn än fjrus eller
 fjrusbuske, slänbuske, det är inte
 alla platser som slänbusken växer
 och frodas på, den växer gärna vid
 gårdesgårdar längs utmed besammas
 men kan förkomma även på andra
 platser där den får stå i fred o inte
 blir undanröjd, bären benämnas
 ju för slänbär och vilka brukas
 tillverkas ett praktigt vin som
 kallas för slänvin o skall vara
 mycket bra för hälsans välbehållande
 Fjrus i tiden brukte bänderna att ta
 de längsta taggarna av busken, skrapade
 dem bortade dem för att sedan använda
 dem till så kallade pålspeinnar när
 man fjelade kor.

Angående Hagtorven är det inte det
 samma som Torne, Gjorne, eller slämbuskon,
 Hagtorven har jag inte hört användas
 till något särskilt, utan används som
 särskilt bra till pluggar som säker
 skulle hålla i hop redskap, möbler därna
 o. dyl pluggar användes i äldre tid framför
 spik, då fanns endast hemmansmida sådana
 By skomakaren där gamla hedervärde
 och vad jag hört, brukade även använda
 Hagtorv, som han skar i passande bitar
 torkade dem, för att sedan klyva dem
 i tjuga till skapliga, som sedan användes
 till att skarsula skor med.

Emen, var ju allmän i Skogs
 bygden, o. ätjuter inte någon särskild
 användnad såvida det inte särskilt

är fräga om något riktigt praktiexemplar, vilket ju i blund kan jämkomma, de vackraste exemplar jag i så fall sett är när man går på vägen från Billinge genom Billinge skog över anderstorpsfälad mot Djupadal i Färingtäfte socken, jag har inte kännit den vägen sen 1905 men då var den förhållandevis mycket vacker med sina praktiexemplar i sin svar. Eul vad de gamla skultalade så tog det en tid en tre år innan bären på enbusken blev riktigt mogna har det förhållit sig i verkligheten har jag aldrig själv sett märks till fast jag sett på i alla städer, annars skulle enen eul gamla påstående, bären första året vara gröna, andra året bruna, tredje året mörkblå.

Förr i tiden då eubären användes mera allmänt vid bryggd av dricka, torkades bären först, sedan krossades dessa lätt varåfter av eubär, malt, o något humle bryggades en härligt dricka, eubärdricka som var allmänt antyckt och värderat samt mycket hälsosamt och godt.

Förrikt användes suriset till att tillaga järe med stänga, inhägnad, uteröpp över vägar och trädgårdar. Finhackat suris ströddes ju allmänt förr i tiden på gator i vardagsstugan jämte sin vit sand åtminstone varje söndag, gavs tillfälligt därtill även söksundagar, också, rökning med suris före kom ju för att förhöja lukten i bäningsrummet någon större förnämhet framför till ex.

Turkade rosenblad och lavendelsknappar
har jag ej hört än det hade, det hela
rörde sig en an sparsamhet för det blev
ju i viss mån billigare, på samma gång
som det troddes vara friskt o hindrade
sjukdom, i bland fick kreaturen emellan
i bland sattet som man gaudem för att
de skulle hålla sig friska, o mjälken
skulle bli god.

Äuz icke spetsiga försälj vill jag
nämna att det troddes för i tiden, att en
spetsiga försälj som exempel nälar
o dyl var inte riktigt bra att giva bort
gän gästfolk, endera parten bort en
sådan sak, sades eller troddes det att
kärleksbandet lätt kunde stäckas sådana
där för fick inte sådana saker bortgivas

Men väl berättas, om de sedan glämdes
att gäddas i gen var inte så många, då hade
inte någon någon kraft, såde man ex
vis ja ger dig inte, väl, kniv eller dyl
man du kan gå låna dit då var en
ordning kraft maktsis.

Att peka finger mot något eller
någon har jag inte hört ha någon särskild
betydelse, annat än att det är fullt sligt
och otvivelaktigt.

Att lägga en kniv med eggen upp
var ej tillåtet an den orsak att det var
lätt för någon att gå någon finger
Den är stifta mot eggen på kniven an
man skulle ta den o kunde i så full
skära sig i fingret mycket illa, därfor
är det i huvudsak för undvikande en olycks händelse
som eggen på sådan

Med en yxa som inte användes förpares
också med försiktighet den lägges alltid
på sidan eller ställes in på sin plats när
den inte behövs, det var inte tillräckligt
när man högg ved en till exempel
knugga yxa i knuggklubben o sedan gå
från densamma o låta den sitta fast i
densamma, kanske det sig då att i så
fall att där skulle råka komma en kvinna
som var i gross o får se yxa sitta fast
i denna, så kunde kanske som skulle
gådas låta komma att gådas med karastam
(kruven överläpp) men om kvinnan som
ser det går bort o tar yxa bort från
knuggklubben så skulle inte något men
bli följden därav, samma lyte kunde följa
om en kvinna såg en järnblä. Järnblä sitta
fast i en träklubbe.

dät var inte heller bra att lägga
en yxa på en gång eller någon plats
så att folk skulle tungt gå över
densamma.

En räfsa skulle alltid ställas med
dät så kallade rivkods i värd, för
ställes dät må pingana o kods när-
far så kan de lätt hända att någon
kommer gånas o trö på pingana
o då slår rivestagan den gånas i
kods, så den gamla regeln om red-
skapens användning, o handhavande,
plats, ställning o dylikt, baserar sig nog
merendels för att förebygga olycks-
händelser, några särskilda sägner
här om o annars har jag ej här
omtalas eller kan dra mig till minnes.